

متن پرسش

سلام و عرض ادب خدمت استاد عزیز: در تفسیر سوره ی حمد این نکته را متذکر شدید که اگر صراط را بخواهیم باید به دنبال کسانی باشیم که صراط را در شخصیت خود دارند و در قرآن نمی‌شود آن را دنبال کرد چون به هر سوره ای که توجه کنیم به سوره دیگری توجه نکرده ایم، حال سوال این جاست که هنگامی که به وجهی از ائمه نگاه کنیم از وجه دیگر غافلیم، همانگونه که در سوره های قرآن به سوره ای توجه کنیم، سوره ی دیگر را توجه نکرده‌ایم، پس چرا می‌گوییم باید صراط را در شخصیت ائمه جست و جو کرد و در قرآن نمی‌شود؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: فکر نمی‌کنم این‌طور باشد زیرا در رویارویی با افراد، رویهمرفته با شخصیت کلی آن‌ها روبه‌رو می‌شویم و خصوصیات جزئی آن‌ها، شخصیت کلی آن‌ها را به حجاب نمی‌برد. نمونه‌اش توجهی که مردم و شهدا به شخصیت امام خمینی «رضوان‌الله تعالی علیه» داشتند و می‌توانستند با نظر به ایشان، خود را معنا کنند و جایگاه آموزه‌های دینی خود را در نسبت با شخصیت ایشان در این زمانه سر و سامان دهند و این‌جا است که در روایات ما نماد «صراط مستقیم» را حضرت علی «علیه السلام» معرفی می‌نمایند و تعین قرآن را در آن شخصیت متذکر می‌شوند و به همین جهت در کنار قرآن، یعنی ثقل اکبر، ثقل کبیر نیز نیاز است. موفق باشید